

Z kláštera k Boží službě

Obrácený kněz

José Borrás

"Otče, vyhlaste válku těm protestantům! Strašně se tu roztahují", oznámila řeholnice Dolores, poté co jsem já, mladý kněz a učitel, v neděli vysluhoval mši a kázal. "Svádějí prostý lid. Přilákali k heretikům ty nejlepší lidi!", dodala.

Tak moc jsem toužil chránit Kristovo evangelium, že jsem se rozhodl rozpoutat válku s protestanty. Věděl jsem o nich jen to, že jsou zlí a že jejich učení je plné bludů a herezí. Jednou jeden učeň přinesl na hodinu náboženství jakousi tlustou knihu.

Řekl: "Otče, tady je protestantská bible. Nějaká paní mi ji dala a máma se ji bojí mít doma, protože je to hřích. Spálíte ji?"

Odpověděl jsem: "A jak rád ji spálím! Je potřeba jednou provždy skoncovat s tou protestantskou propagandou!"

Po vytrhnutí několika prvních stránek, jsem změnil názor. Chci bojovat s protestanty, ale neznám jejich bludy. Abych poznal, v čem tkví jejich hereze, musel jsem se blíže podívat na jejich Bibli.

Po studiu několika delších pasáží Nového Zákona a porovnání s mou Bibli jsem došel k závěru, že se v podstatě ničím neliší. Bylo mi z toho trapně. Nechápal jsem, kde se berou rozdíly mezi katolíky a protestanty, když jejich bible vypadají úplně stejně. Pomyslel jsem si, že protestanti očividně nechtou svou Bibli a jestli ano, tak se jejího učení nedrží.

Rozhodl jsem se tedy osobně podívat na život a zvyky protestantů. Vydal jsem se do jedné protestantské rodiny a představil jsem se tam jako učitel, který chce lépe pochopit jejich učení, abych věrněji dokázal podat

to, na čem závisí protestantismus. Byl jsem zaskočen tím, jak mě srdečně přijali. Udivilo mě, že znají Bibli lépe než já. Styděl jsem se. Mluvili o Kristu s takovým zapálením, jako já - kněz, jsem nikdy neslyšel.

Odpověděli mi na několik otázek a doporučili rozhovor s jejich pastorem, baptistou. Na druhý den jsem se s ním setkal a hned jsem mu řekl: "Prosím, neobracejte mě, protože ztrácíte čas. Věřím, že katolická církev je jedinou pravou církví. Chtěl bych jen vědět, proč nejste katolíkem."

Nabídl mi setkání jednou týdně, kde bychom společně studovali Nový Zákon, a kde bychom mohli klidně hovořit o pohledech, jak to kdo vidíme. Souhlasil jsem.

Na všechny mé otázky pastor citoval Nový Zákon. Mými argumenty byly zase papežské dokumenty a definice koncilů. Přesto že jsem nechtěl uznat jeho pravdu, v duchu jsem věděl, že slova Evangelia mají větší moc, než koncilní sněmy, a slova apoštola Petra a Pavla mají větší váhu než učení papežů. Díky těmto rozmluvám jsem začal pozorněji a hlouběji objevovat Nový Zákon a hledal argumenty proti učení protestantů. Chtěl jsem nejen dokázat, že se pastor mýlí, ale také jej získat pro katolickou církev. Avšak po další rozmluvě jsem odcházel s pocitem poraženého.

Dlouhý čas to ve mně vřelo. Četl jsem Nový Zákon a prosil Boha o upevnění víry a rozprášení pochybností, abych nesklouznul do bludů. Přesto však čím více jsem se modlil, tím větší jsem cítil zmatek. Cožpak by katolická církev nemohla být církví Kristovou? Cožpak bych se mýlil ve své víře? A jestli ano, tak co mám dělat? Slyšel jsem, že pod vlivem Bible, někteří kněží a řeholníci se stali protestanty, ale já tak nemůžu postupovat! Já a protestantem? Heretikem? Zrádcem víry? Nikdy! Co by řekli rodiče, učitelé a známí? Jedenáct let učení na kněze by bylo k ničemu! Jak bych si vydělával na živobytí?

Nechtěl jsem nikdy měnit svou víru, litoval jsem rozhodnutí setkat se s pastorem a namlouval jsem si, že je to on, kdo se mýlí. Pilně jsem četl Nový Zákon, hledal potvrzení pro své pohledy, přesto jsem čím dál tím zřetelněji viděl, že nemám pravdu. Báal jsem se jednak opustit církev a rozhodl jsem se v ní zůstat, i kdybych už nevěřil jejímu učení.

Jednou v neděli přišla sestra Dolores a řekla mi:

"Pročpak, otče, nekážete proti protestantům. Vždyť jste mi to slíbil. Každý den k nim odchází stále více lidí."

Odpověděl jsem jí: "Sestro, zkoumal jsem protestantské doktríny a vidím, že nejsou takoví zlí, jak se o nich mluví. Opírají se o Bibli, a my nemůžeme jít kázat proti Božímu Slovu."

"Mýlíte se, otče, jsou velmi zlí. Vlci v ovčí kůži. Nepřátelé ovčince. Nenávidí Marii. Podkopávají víru v papeže. Musíme se za to postavit."

"Někteří kněží, kteří chtěli válčit s protestanty, sami se obrátili na protestantismus, když nestranně, ve světle Písma Svatého našli zcela jasné učení."

"Co mi to tu, otče, povídáte. Oni se neobrátili, ale vykojili. Přešli na protestantismus, protože neměli v hlavě vše v pořádku, anebo se chtěli oženit. Otče, můžete se bez obav zabývat zkoumáním jejich nauky, protože jsem si jista, že k protestantům nepřejdete. Máte v hlavě vše v pořádku a vím, že nebudete místo po Kristu toužit po ženách."
"Taky si to myslím, sestro. Uvidím, co se dá dělat. Jestliže dojdou k přesvědčení, že se mýlí, rozpoutám proti nim válku. Ale jestliže zjistím, že mají pravdu, stanu se jedním z nich."

Usmála se a řekla: "S klidnou hlavou, otče, nestanete se protestantem."

A znovu jsem si vzal Nový Zákon a četl jej celý znovu. Z celého srdce jsem prosil Boha o Jeho moudrost a Jeho vedení, abych došel k jasnému a pravdivému závěru. Věděl jsem, že mi nic jiného nezbývá.

Po třech měsících jsem opustil katolickou církev. Nemohl jsem více praktikovat a věřit v učení, o jehož pravdivosti jsem nebyl z hloubi srdce přesvědčen. Zvážil jsem všechny možné následky, ale rozhodl jsem se jít přímo za Ježíšem Kristem.

Nejdůležitější v mém životě bylo setkání se s Ježíšem Kristem a poznání, že On je můj Spasitel.

Nestačí být dobrým katolíkem. Je nezbytné, abychom se narodili nanovo v Kristu Ježíši. Vydávám o tom svědectví. Když Ježíš vstoupil do mého srdce, osvobodil mě nejen od hříchů, ale i těžkého břemene, pod kterým jsem byl v řádu. „Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, kterýž požehnal nám všelikým požehnáním duchovním v nebeských věcech v Kristu... V němž máme vykoupení skrze krev jeho, totiž odpuštění hříchů, podlé bohatství milosti jeho“ (Efezským 1:3+7).

Děkuji Bohu za všechny, kteří hledali odpočinek a našli jej. Ten stejný Bůh, který na cestě z Damašku proměnil život Saula, velkého pronásledovatele církve a který v klášterní cele proměnil život otce Jose Borrasy, má tu moc proměnit i Tvůj život - ať už se nacházíš kdekoliv.

„Velice se budu radovati v Hospodinu, a plésati bude duše má v Bohu mém; nebo mne oblékl v roucho spasení, a pláštěm spravedlnosti přioděl“ (Izaiáš 61,10).

Jose Borrás, obrácený kněz

José Borrás se narodil v roce 1927 ve Španělsku, kde se také obrátil k víře. Po dobu 30 let působil jako vedoucí a učitel na „Seminario Teológico Bautista de España“ (Biblická škola baptistických sborů) v Alcobendas (Madrid). Během této doby kázal evangelium také na cestách po více než 20 zemích.

Až do své smrti v roce 2002 sloužil svému Pánu.

José Borrás nazval svůj životní příběh Del monasterio al ministerio („Od mnicha k kazateli evangelia“). Stejně jako mnoho jeho kázání je i tento příběh k dispozici na audiokazetě. Spolu s dalšími bývalými kněžími a jeptiškami je možné ho vidět a slyšet také ve videu „El Catolicismo: una fe en crisis“.

(Závěrečný text byl přeložen z němčiny pomocí služby DeepL.com (bezplatná verze)).

Použitým českým překladem Bible je Kralická bible (1918).

(Překlad osvědčení byl převzat z českých webových stránek <https://www.prokrestany.cz/>).